

بررسی تربیتی تأدیب دانش آموز و تلف یا نقصان در اجرای آن توسط معلم در مراکز آموزشی براساس فقه و حقوق موضوعه

فریده مرادی^۱

^۱ کارشناسی ارشد الهیات- فقه و مبانی حقوق اسلامی - مدرس دانشگاه- دبیر آموزش و پرورش

چکیده

فقه اسلامی در سیستم تربیتی خود، اصل تنبیه را به عنوان آخرین روش تربیتی پذیرفته است، به این معنا که وقتی والدین یا مربی، تمامی روش های تربیتی را نسبت تربیت شونده اعمال کرد ولی در تقویت یا تضعیف و یا تعدیل رفتار موفق نشد، اصل تنبیه، ضرورت خود را می یابد. همان طور که قرآن مجید به صورت بنیادی، اصل تنبیه را به عنوان آخرین روش پذیرفته است. بنابراین، تأدیب دانش آموز توسط معلم به بیش از مقدار تعیین شده در صورتی جایز است که معلم علم داشته باشد که با این مقدار تأدیب انجام نمی شود و در صورتی که مردد باشد نمی تواند به بیش از این مقدار تأدیب نماید. اگر در اجرای تأدیب تعدی و تفریط نماید، و منجر به تلف یا نقص عضو شود، فقط طبق نظر اکثر فقها و قانون معلم ضامن است و محکوم به پرداخت دیه می گردد.

واژه های کلیدی: تأدیب دانش آموز، تلف و نقصان، معلم، مراکز آموزشی، فقه و حقوق موضوعه